

هل سألت نفسك؟ من خلقك؟ ولماذا؟

وماذا بعد الموت؟ (للجمعية)

შეეკითხე თუ არა შენს თავს?

ვინ შეგქმნა შენ? და რატომ? და

რა იქნება სიკვდილის შემდეგ?

**შეეკითხე თუ არა შენს თავს? ვინ შეგეძმნა შენ?
და რატომ? და რა იქნება სიკვდილის შემდეგ?**

ისლამური კონტენტის სხვადასხვა ენაზე
გავრცელების ასოციაციის სამეცნიერო
კომიტეტი

**შეეკითხე თუ არა შენს თავს? ვინ შეგეძმნა
შენ? და რატომ? და რა იქნება სიკვდილის
შემდეგ?**

ისლამური კონტენტის სხვადასხვა ენაზე
გავრცელების ასოციაციის სამეცნიერო
კომიტეტი

ვინ შეგეძმნა შენ, ადამიანო? თუ შეხედავდი
შენს სხეულს მიკროსკოპით, დაინახავდი ზუსტ
და საოცარ სამყაროს, რადგან შენი სხეულის
ყოველი უჯრედი შეიცავს გენეტიკურ
ინფორმაციას, რომლის კოდები რთულია. თუ
გიკითხავს საკუთარ თავს, ვინ დაწერა ეს
კოდები? და ვინ მოათავსა ისინი სწორ
ადგილას?

ყოველი მაღალი შენობა და ყოველი
მოკრძალებული სახლი ჰყვება თავისი

შემქმნელის ისტორიას; ნუთუ ლოგიკურია იმის არსებობა, რომ ეს ვრცელი სამყარო თავისი სილამაზით, სიზუსტით და დეტალების წესრიგით გაჩნდა შემქმნელის გარეშე?

ჰეი, ადამიანო, როგორც არ მიიღებს შენი გონება, რომ უთხრა მას: ეს დახვეწილი სმარტფონი გაჩნდა უეცრად, დიზაინერისა და შემქმნელის გარეშე, ან რომ რთული მოწყობილობების ქსელი მუშაობს ჰარმონიითა და სიზუსტით პროგრამისტისა და ზედამხედველის გარეშე, ასევე არ მიიღებს გონება, რომ უთხრა მას: ეს უდიდესი სამყარო, თავისი წესრიგით, შემოქმედებით, ზუსტი კანონებითა და დახვეწილი სისტემით, გაჩნდა შემქმნელის გარეშე?

ამ სამყაროს ყოველი ნაწილი, ყველაზე პატარა ატომიდან ყველაზე დიდ გალაქტიკამდე, მიუთითებს მის შემოქმედის სიდიადეზე; შეუძლებელია გონებით, რომ ეს ზუსტი სისტემა ქაოსიდან წარმოქმნილიყო, გონება უარყოფს, რომ ეს სამყარო წარმოქმნილიყო

არარსებობიდან, ან რომ ეს არაჩვეულებრივი და
რთული სისტემა ბრმა შემთხვევითობის
შედეგია!

როგორც გონება და სწორი ბუნებრიობა
ადამიანს მიჰყავს რწმენამდე, რომ არსებობს
სამყაროს შემქმნელი, ასევე ისინი გვიბიძგებენ,
რომ დავფიქრდეთ ამ შემქმნელის თვისებებზე
და მის მიმართ ჩვენს ვალდებულებაზე.

ამ შემქმნელის თვისებებზე ფიქრი გვიხსნის
ღრმა აღქმის კარებს მისი აბსოლუტური
სრულყოფილების აუცილებლობისა და ყველა
ნაკლისგან თავისუფლების შესახებ.

ეს ნიშნავს, რომ შემოქმედი გამოირჩევა ყველა
სილამაზისა და დიდებულების თვისებებით,
რადგან ის, სუბჰანაჰუ ვა თა'ალა,
ყოვლისშემძლეა, ყოვლისმცოდნე და ბრძენი
ყველაფერში, რაც შექმნა და განსაზღვრა. ეს
სრულყოფილება არ არის მხოლოდ
შესაძლებლობა, არამედ გონებრივი
აუცილებლობა, რადგან მისი თვისებების
ნებისმიერი ნაკლი გამოიწვევს ხარვეზს

შექმნაში და მართვაში, რაც ეწინააღმდეგება იმას, რასაც ვხედავთ სამყაროს სრულყოფილებაში.

როგორც ნაკლოვანებისგან თავისუფლება მოითხოვს, რომ შემქმნელი იყოს თვითკმარი თავისი ქმნილებებისგან, არ სჭირდება მას არავინ, არამედ ყველა მასზეა დამოკიდებული თავიანთ არსებობაში და დარჩენაში. ის ყოვლადწმინდა და უნაკლო თავისუფალია პარტნიორისა და შვილისგან, რადგან ისინი ნაკლოვანებისა და უძლურების ნიშნებია, ხოლო ალლაჰი უზენაესი თავისუფალია ყოველივე ამისგან.

თუ ალლაჰია დიადი შემქმნელი, რომელიც სრულყოფილებისა და სიდიადის თვისებებითაა აღჭურვილი, და მან შეგვექმნა ჩვენ და შექმნა სამყარო არსაიდან, ის არის ყველა მისი მფლობელი, ის გვაძლევს საზრდოს და გვიცავს თავისი წყალობით, ის არის ყველაფრის მმართველი და განმკარგავი; განა არ უნდა ვმადლობდეთ მას და ვეძებოთ, როგორ

მოვიპოვოთ მისი კმაყოფილება, როგორ შევასრულოთ ჩვენი ვალდებულება მის მიმართ და ვიმოქმედოთ იმ მიზნის მისაღწევად, რისთვისაც შეგვქმნა?

ნუთუ ლოგიკურია, რომ ალლაჰმა შეგვქმნა და შემდეგ არ აგვიხსნა, რა სურს ჩვენგან? რისთვის ვართ აქ? რა არის ჩვენი არსებობის მიზანი და მიზანი ცხოვრებაში? რა მოხდება ჩვენთან სიკვდილის შემდეგ?

დაფიქრდი ჩემთან ერთად, თუ ადამიანი ააშენებდა მდიდრულ სასახლეს და აღჭურვავდა მას უახლესი ტექნოლოგიებით, და როცა მისი მშენებლობა დასრულდებოდა, მოულოდნელად გადაწყვიტა მისი მთლიანად დანგრევა უმიზეზოდ, შეიძლება თუ არა, რომ ამ ადამიანს სიბრძნე მივაწეროთ? განა არ არის აშკარა, რომ ასეთი ქმედება აბსურდულია და არ შეეფერება საღად მოაზროვნე ადამიანს?

თუ ეს ქმედება მიუღებელია ადამიანის მიმართ, როგორ წარმოგვიდგენია, რომ ალლაჰმა, ბრძენმა და ყოვლადმცოდნემ, შექმნა

ეს მშვენიერი სამყარო ოსტატურად და სრულყოფილად, შემდეგ კი დაანგრია ყოველგვარი მიზნის ან სიბრძნის გარეშე?

აღლაჰმა შექმნა ადამიანები დიდებული სიბრძნით, ეს არის თაყვანისცემა მასზე ერთადერთზე, რომელსაც არ ჰყავს თანამოზიარე, და შექმნა ისინი, რათა გამოეცადოს ამ ცხოვრებაში, და დაუნიშნა მათ აღდგომის დღე, რათა გასამართლდნენ თავიანთი საქმეების მიხედვით; ვინც ირწმუნა აღლაჰი და უპასუხა მის მოწოდებას, მას ექნება სამოთხის ნეტარება და დარჩება მასში სამარადისოდ, ხოლო ვინც უარყო ჭეშმარიტება, იქნება ცეცხლის ხალხში.

თაყვანისცემა ჩვენი ვალდებულებაა, რადგან ეს არის ჩვენი არსებობის მიზანი, და ის არის ჩვენი მადლიერების და აღიარების ნიშანი აღლაჰის ღმერთობისა და ღვთაებრიობის მიმართ.

გაიაზრე, რომ აღლაჰი, სუბჰანაჰუ ვა თა'ალა, არის ის, ვინც გაგაჩინა და გაწყალობა სმენით და

მხედველობით, და გარშემო მოგცა უთვალავი წყალობა. ის არის, ვინც სისხლს ატარებს შენს ძარღვებში, გაძლევს წყალს და ჰაერს, და შენ ყოველ წამს მასზე ხარ დამოკიდებული. რომ არა მისი წყალობა და მზრუნველობა, დაიღუპებოდი და შენი ძალა გაქრებოდა. უფრო მეტიც, ის, სუბჰანაჰუ ვა თა'ალა, უზრუნველყოფდა შენს სარჩოს, როცა დედის მუცელში იყავი, უძლური და არაფრის მფლობელი.

ნუთუ არ იმსახურებს ეს დიდებული შემოქმედი, რომ ეთაყვანო მას ისე, როგორც მას სურს და არა ისე, როგორც შენ გსურს?! წარმოიდგინე, თუ გსურს დედას საჩუქარი გაუკეთო, აირჩევდი იმას, რაც შენს სურვილს აკმაყოფილებს, თუ ეცდებოდი გაგეგო, რა მოსწონს მას, რათა გაახარო მას შესაფერისით? ასევეა ალლაჰის თაყვანისცემა, არ უნდა იყოს ჩვენი სურვილების ან მემკვიდრეობითი ჩვევების მიხედვით, არამედ ისე, როგორც მას სურს დიდებულს, და როგორც მან გვიბრძანა.

თაყვანისცემა უნდა იყოს მხოლოდ და მხოლოდ უზენაესი ალლაჰისთვის, რომელსაც არ ჰყავს თანაზიარი, და არ შეიძლება ადამიანს თაყვანისცემა მიუძღვნას მის შემოქმედის გარდა. ყველაზე მძიმე ცოდვა, რომელიც განაპირობებს ჯოჯოხეთში სამუდამო დარჩენას, არის შირქი ალლაჰთან, რაც ნიშნავს, რომ ადამიანი ეთაყვანება ალლაჰის გარდა მის ქმნილებებს, როგორიცაა კერპების, მზის ან მთვარის თაყვანისცემა, ან ადამიანის, ცხოველის ან წმინდანის თაყვანისცემა. ეს ყველაფერი არის შირქისა და ურწმუნოების სახეობები, და ვინც ამ მდგომარეობაში მოკვდება, მისი სასჯელი იქნება სამუდამო დარჩენა ჯოჯოხეთის ცეცხლში.

ალლაჰმა მრავალი წინასწარმეტყველი და შუამავალი წარმოგზავნა, რათა ეცნობებინათ ჩვენთვის ჩვენი არსებობის მიზანი ამქვეყნად და ცხოვრების მიზანი. ყველა შუამავლის მოწოდება იყო ერთი და იგივე - ისლამის გზავნილი და მოწოდება, თაყვანი ეცათ

მხოლოდ შემოქმედისთვის, რომელსაც არ ჰყავს თანაზიარი. თუმცა, იყვნენ ისეთებიც, ვინც დაამახინჯა და შეცვალა ის, რაც წინა შუამავლებმა მოიტანეს. ამიტომ, ალლაჰმა წარმოგზავნა შუამავლებიდან ბოლო, მუჰამმადი, და გარდმოუვლინა მას ბოლო გზავნილი კაცობრიობისთვის, რომელიც არის წმინდა ყურანი. არსებობს მრავალი გონებრივი და სამეცნიერო მტკიცებულება, რომელიც ადასტურებს, რომ ყურანი არის ალლაჰის სიტყვა და ის ერთადერთი წიგნია, რომელიც არ დამახინჯებულა და არ შეცვლილა. ალლაჰმა გვამცნო ყურანში, რომ არ მიიღებს ადამიანისგან სხვა რელიგიას გარდა ისლამისა, და რომ ყველა შუამავლის მოწოდება იყო ერთი: მოწოდება შემოქმედის ერთღმერთიანობისა და თაყვანისცემისკენ, რომელსაც არ ჰყავს თანაზიარი. ალლაჰმა გვამცნო ყურანში, რომ არსებობს სამოთხე და მარადიული ნეტარება მორწმუნეთათვის, და არსებობს ცეცხლი და მტკივნეული სატანჯველი მათთვის, ვინც

თაყვანი სცა სხვას გარდა ალლაჰისა ან უარყო
ისლამში შესვლა.

ისლამს სხვა რელიგიებისგან გამოარჩევს ის,
რომ მხოლოდ მუსლიმებს შეუძლიათ
წარმოადგინონ გონებრივი მტკიცებულებები და
სამეცნიერო ფაქტები, სანდო ცოდნის
წყაროებზე დაყრდნობით, რათა დაამტკიცონ,
რომ წმინდა ყურანი, რომელიც მათ ხელშია
დღეს, არის შემოქმედი ალლაჰის სიტყვა,
დაცული ცვლილებებისა და დამახინჯებისგან.

წმინდა ყურანი არის წიგნი, რომელიც
უზენაესმა ალლაჰმა გარდმოავლინა თავის
შუამავალ მუჰამმადზე ﷺ, და მან გამოწვევა
მისცა კაცობრიობას თოთხმეტ საუკუნეზე მეტი
ხნის წინ, რომ მოეტანათ მისი მსგავსი, ან
თუნდაც ერთი სურა მაინც, მაგრამ მათ ვერ
შეძლეს ამის გაკეთება. ეს გამოწვევა დღემდე
გრძელდება, თუმცა ვერავინ შეძლო მისი
მსგავსი რამ მოეტანა, რაც შეეხება მის
ბრწყინვალეობას, გამოთქმას,
სასწაულებრივობასა და კანონმდებლობას.

მოუხედავად ამისა, ვერავინ შეძლო საუკუნეების განმავლობაში მისი მსგავსი ან თუნდაც მიახლოებული რამ მოეტანა. ყურანის სასწაულებრივობა არ შემოიფარგლება მხოლოდ მისი ენის უმაღლესი სიზუსტითა და გამოთქმით, არამედ მოიცავს გონივრულ და სამეცნიერო მტკიცებულებებს, რომლებიც ადასტურებენ, რომ ის არის ალლაჰის სიტყვა; თუ წმინდა ყურანი შეიცავს აშკარა მტკიცებულებებს, რომლებიც ადასტურებენ, რომ ის არის ალლაჰის სიტყვა, მაშინ გონივრული და ლოგიკური ქმედება არის მისი რწმენა და მის მიერ მოცემული გზის მიყოლა, ნაცვლად იმისა, რომ დაეყრდნოს სხვა წიგნებს, რომლებიც ადამიანთა ჩარევით შეიცვალა.

გონიერი აზროვნება გვიჩვენებს, რომ შემოქმედის სიტყვა, რომელმაც შექმნა სამყარო და სრულყო მისი სისტემა, არის ჭეშმარიტების ყველაზე სანდო წყარო. როდესაც ვპოულობთ ყურანში ამ ენის სასწაულს, სამეცნიერო სიმართლესა და სრულყოფილ

კანონმდებლობას, ასევე მის დაცვას დამახინჯებისგან საუკუნეების განმავლობაში, შეუძლებელია არ ვადიაროთ, რომ ეს არის ალლაჰის სიტყვა.

ამრიგად, ყურანში მოცემულის რწმენა არა მხოლოდ სარწმუნოებრივი არჩევანია, არამედ გონივრული გადაწყვეტილებაა, რომელიც შეესაბამება ჭეშმარიტების ძიების ლოგიკას.

ალლაჰმა სუბჰანაჰუ ვა თა'ალა ყურანში განმარტა, რომ არ შეგვემნა ამაოდ, არამედ შეგვემნა, რათა ვეთაყვანოთ მას.

უზენაესმა ალლაჰმა გვამცნო ყურანში, რომ ეს ამქვეყნიური ცხოვრება, რომელშიც ვცხოვრობთ, მხოლოდ დროებითი ეტაპია, რომელიც მალე დასრულდება, მაგრამ ნამდვილი და მარადიული ცხოვრება იქნება საიქიოში, როცა მორწმუნეები სამოთხეში შევლენ და ურწმუნოები ჯოჯოხეთში.

შემოქმედი, რომელმაც არარაობიდან შეგვემნა, უდავოდ შეუძლია ჩვენი გაცოცხლება სიკვდილის შემდეგ. ჩვენს გარშემო, სამყაროში

აღლაჰის აიათებში, ვხედავთ აშკარა მტკიცებულებას აღლაჰის უსასრულო ძალაზე მკვდრის გაცოცხლებაში; როგორც აღლაჰს გამოჰყავს ცეცხლი მწვანე ხიდან, და გამოდის მოსავალი და ნაყოფი მშრალი მიწიდან, და ქმნის ჩანასახს დედის მუცელში სითხისგა, იმ უზენაესს შეუძლია მკვდრების გაცოცხლება და მათი სამარხებიდან წამოყენება საზღაურისთვის აღდგომის დღეს. აღლაჰი ყოვლისშემძლეა, უსამართლობა და ბოროტებაა, რომ დამნაშავესა და დაზარალებულის ცხოვრება დასრულდეს ანგარიშისა და საზღაურის გარეშე.

ადამიანმა შეიძლება იკითხოს, რატომ ისლამი და არა სხვა რელიგიები?!

ადამიანის ყველაზე დიდი განმასხვავებელი ნიშანი სხვა ქმნილებებისგან არის გონება, რომლის ფუნქციაა ფიქრი და ჭეშმარიტების ძიება.

ისლამი არის სარწმუნოება, რომელიც შეესაბამება ჯანსაღ გონებასა და სწორ

ბუნებრიობას, ის ლოგიკურ პასუხებს სთავაზობს დიდ ეგზისტენციალურ კითხვებზე: რატომ ვართ აქ? რა არის ჩვენი ცხოვრების მიზანი? და რა არის ჩვენი ბედი სიკვდილის შემდეგ?

ისლამი დაფუძნებულია შემქმნელის თაყვანისცემის ერთადერთობაზე და დამოწმებაზე, რომ არ არსებობს ღვთაება ღირსეული თაყვანისცემისა, გარდა ალლაჰისა, ეს არის პირველი დამოწმება, რომელიც არის რწმენის საფუძველი ისლამში და ნიშნავს, რომ არ არსებობს ჭეშმარიტად თაყვანისცემის ღირსი გარდა ერთადერთი ალლაჰისა.

ეს დამოწმება მოიცავს:

ერთღმერთიანობა: რწმენა იმაში, რომ მხოლოდ ალლაჰი იმსახურებს თაყვანისცემას, მას არ ჰყავს თანაზიარი, შვილი და მსგავსი.

განშორება შირქისგან: ანუ ყველა კერპისა და ადამიანის მიერ შექმნილი ღვთაების უარყოფა.

ისლამი ავალდებულებს რწმენას ყველა შუამავლის მიმართ, მუსლიმებს სწამთ, როგორც

აღლაჰმა გვამცნო ყურანში, რომ იესო იყო აღლაჰის მონა და მისი შუამავალი და რომ ის არ არის აღლაჰის ძე, რადგანაც აღლაჰი უდიდესია და შეუძლებელია, რომ მას ჰყავდეს ცოლი ან შვილი, ის მდიდარია მათგან და ყველაფრისგან. აღლაჰმა გვამცნო ყურანში, რომ იესო იყო შუამავალი და უწყალობა ღმერთმა მას უამრავი სასწაული და რომ აღლაჰმა წარმოგზავნა ის, რათა მოეხმო თავისი ხალხისთვის, რომ თავყვანი ეცათ ერთადერთი აღლაჰისთვის, რომელსაც არ ჰყავს თანამოზიარე და ასევე გვამცნო, რომ იესოს არ მოუთხოვია ადამიანებისგან, რომ თავყვანი ეცათ მისთვის, პირიქით, ის თვითონ ეთაყვანებოდა თავის შემოქმედს; თუ გსურს, რომ იყო მორწმუნე იესოს მიმართ იმ ჭეშმარიტებით, რომელიც აღლაჰს უყვარს, უნდა შეხვიდე ისლამში.

გვამცნო აღლაჰმა ყურანში, რომ იესომ უბრძანა თავის ხალხს თავყვანი ეცათ ერთადერთი აღლაჰისთვის და გააფრთხილა ისინი შირქისგან.

შესაძლებელია თუ არა, რომ მოაზროვნე ადამიანმა თაყვანი სცეს თავის მსგავს ქმნილებას, რომელიც შიმშილს და წყურვილს განიცდის და არ შეუძლია თავისთვის სიკვდილის ან ზიანის აცილება?! როგორ შეგიძლია, ადამიანო, თაყვანი სცე იესო მარიამის ძეს, რომელიც ადამიანი იყო და საჭმელსა და სასმელს საჭიროებდა და თავის შემქმნელს ლოცვით მიმართავდა?! შესაძლებელია თუ არა, რომ გონებამ წარმოიდგინოს, რომ ღმერთი თავის თავზე ლოცულობს?! განა ალლაჰი არ არის ის, რომელიც უდიდესია, სრულყოფილებაში უნიკალური, ყოველგვარი მსგავსებისა და თანასწორობისგან განწმენდილი, და მთელი სამყარო მისი ძალაუფლებისა და მბრძანებლობის ქვეშაა?! როგორ შეიძლება, რომ ცათა და მიწის შემქმნელი ბავშვის სახით დაიბადოს და შემდეგ თავის ქმნილებებს ჩაბარდეს, რომ ჯვარს აცვან?! ისინი, ვინც ჯვარს აცვავენ და კლავენ, არიან მოკვდავი ადამიანები, ხოლო შემქმნელი არის

ცოცხალი, რომელიც არასდროს მოკვდება, მარადიული, რომელსაც არ ეძინება და არ სძინავს. განა მისი უდიდესი სიდიადისა და დიდებულების სრულყოფილება არ არის, რომ ასეთი რამეებისგან განწმენდილი იყოს?!

აღლაჰმა გვამცნო ყურანში, რომ ყველა შუამავალი მოვიდა ერთი გზავნილით, რომელიც მოიცავს მოწოდებას მათი ხალხის ერთადერთი აღლაჰის თაყვანისცემისკენ, რომელსაც არ ჰყავს თანამოზიარე. თუმცა, დროთა განმავლობაში ზოგიერთმა დაამახინჯა ეს მარადიული გზავნილი და ჩააქრო ერთღმერთიანობის ნათელი, რომელიც მოიტანეს წინასწარმეტყველებმა. ამიტომ აღლაჰმა წარმოგზავნა ბოლო შუამავალი მუჰამმადი ﷺ და გაუგზავნა მას ყურანი, რათა განეხლებინა ერთღმერთიანობის გზავნილი, რომელიც მოიტანეს ყველა შუამავალმა მანამდე.

დასასრულს ვიტყვით შენ, ჰეი ადამიანო:

ისლამი არის სარწმუნოება, რომელიც შეესაბამება გონებასა და ბუნებას, და ის

ერთადერთი რელიგიაა, რომელიც შემქმნელმა უდიდესმა დააწესა კაცობრიობისთვის; ამიტომ ყველა საღად მოაზროვნე ადამიანს ევალდებულება ისლამში შესვლა, რაც ნიშნავს ალლაჰის რწმენას, როგორც ღმერთის, ისლამის, როგორც რელიგიის და მუჰამადის, როგორც შუამავლის. ეს საკითხი არ არის არჩევანის საგანი ადამიანისთვის, რადგან ალლაჰი განკითხვის დღეს ჰკითხავს მას, თუ როგორ უპასუხა მოციქულებს. თუ იგი მორწმუნე იყო, მაშინ მას ექნება დიდი გამარჯვება და კეთილდღეობა. თუ იგი ურწმუნო იყო, მაშინ მას ექნება ცხადი წარუმატებლობა.

თუ ეძებ ნამდვილი ბედნიერებას ამქვეყნად და ხსნას იმქვეყნად, იცოდე, რომ ყველაზე დიდი გადაწყვეტილება, რაც შეგიძლია მიიღო შენს ცხოვრებაში, არის ისლამში შესვლა. და ამისთვის საჭიროა, რომ გულწრფელად და მორწმუნედ წარმოთქვა ეს სიტყვები: "აშჰადუ ან ლაა ილაჰა ილლა ალლაჰ, ვა აშჰადუ ანნა მუჰამადან რასუულ ალლაჰ". შემდეგ დაიწყე

შენი რელიგიის შესწავლა და იმოქმედე იმით, რაც მოითხოვს ეს ორი დამოწმება - რწმენა ალლაჰისა და მისი შუამავლისადმი და ისლამის ბრძანებების შესრულება.

თქვი ეს ახლა და ზედმეტი აღარ იყოყმანო; სიკვდილი შეიძლება მოულოდნელად მოვიდეს, ამიტომ არ გადადო ასეთი მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილება, არ მისცე სატანას შანსი, რომ შეგაჩეროს სიკეთის გზაზე, იყავი მამაცი და დაიწყე შენი გზა სინათლისა და ჭეშმარიტებისაკენ.

გადაწყვიტე ახლა და დაიწყე ახალი ცხოვრება, რომელიც სავსეა სიმშვიდით და კმაყოფილებით.

"აშჰადუ ან ლაა ილაჰა ილლა ალლაჰ, ვა აშჰადუ ანნა მუჰამმადან რასულულ ალლაჰ"

ვამოწმებ, რომ არ არსებობს ღმერთი, გარდა ალლაჰისა და ვამოწმებ, რომ მუჰამადი მისი შუამავალია.

Index

შეეკითხე თუ არა შენს თავს? ვინ შეგქმნა შენ? და რატომ? და რა იქნება სიკვდილის შემდეგ?	2
შეეკითხე თუ არა შენს თავს? ვინ შეგქმნა შენ? და რატომ? და რა იქნება სიკვდილის შემდეგ?	2
დასასრულს ვიტყვით შენ, ჰეი ადამიანო:.....	18